

de fet i, en tot cas, de la majoria absoluta dels membres de cada una de les dites corporacions.

b) Informes de la província a què pertanga el territori, municipi o municipis a segregar i de la comunitat autònoma de Castella i Lleó, favorables a esta segregació, a la vista de les majors vinculacions històriques, socials, culturals i econòmiques amb la comunitat autònoma a què se sol·licite la incorporació. A este efecte, la comunitat autònoma de Castella i Lleó podrà realitzar enquestes i altres formes de consulta a fi d'arribar a una resolució més motivada.

c) Referèndum entre els habitants del territori, municipi o municipis que pretenguen la segregació, aprovat per majoria dels vots vàlids emesos.

d) Aprovació per les Corts Generals, mitjançant una llei orgànica.

2. En tot cas, el resultat d'este procés quedarà pendent del compliment dels requisits d'agregació exigits per l'Estatut de la comunitat autònoma a què es pretén la incorporació.

Disposició derogatòria.

A l'entrada en vigor del present estatut d'autonomia quedaran derogades totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'hi oposen.

Disposició final.

El present estatut entrarà en vigor el mateix dia en què es publique la llei orgànica de la seua aprovació per les Corts Generals en el «Boletín Oficial del Estado».

Per tant,

Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei i que la facen complir.

Madrid, 30 de novembre de 2007.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

20636 *LLEI ORGÀNICA 15/2007, de 30 de novembre, per la qual es modifica la Llei Orgànica 10/1995, de 23 de novembre, del Codi Penal en matèria de seguretat viària. («BOE» 288, d'1-12-2007.)*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegem i entenguen esta llei.

Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione.

PREÀMBUL

Entre les resolucions aprovades com a conseqüència del debat sobre l'Estat de la Nació de 2006 s'inclou el número dènou, en la qual es declara, entre altres aspectes, que el Congrés dels Diputats considera oportú impulsar la modificació del Codi Penal, tenint en compte les diferents propostes que s'estan estudiant en la Comissió de Seguretat Viària del Congrés dels Diputats, amb l'objectiu de definir amb major rigor tots els delictes contra la seguretat del trànsit i els relacionats amb la seguretat viària, a fi d'evitar que determinades conductes qualificades com de violència viària puguem quedar impunes.

La reforma sobre els delictes contra la seguretat viària compta amb un ampli consens dels grups parlamentaris entorn de les propostes formulades davant de la Comissió sobre Seguretat Viària. Per això, es presenta esta proposició de llei orgànica de reforma del Codi Penal en matèria de Seguretat Viària, el contingut bàsic de la qual persegueix, d'una banda, incrementar el control sobre el risc tolerable per la via de l'expressa previsió d'excessos de velocitat que s'han de considerar perillosos o de nivells d'ingesta alcohòlica que hagen de merèixer la mateixa consideració. A partir d'eixa estimació de font de perill es regulen diferents graus de conducta injusta, que tracen un arc que va des del perill abstracte fins al perceptible menyspreu per la vida dels altres, com ja preveia el Codi. Les penes i conseqüències s'incrementen notablement, en especial, pel que fa a la privació del permís de conduir, i a això s'afeg la no menys severa possibilitat de considerar instrument del delicte el vehicle de motor o ciclomotor, amb vista a disposar el seu comís.

Igual que succeïx en el dret vigent, s'oferix una específica regla per a salvar el concurs de normes quan s'haja ocasionat, a més del risc previngut, un resultat lesiu. En este cas s'apreciarà tan sols la infracció més greument penada, i s'aplicarà la pena en la seua mitat superior i es condemnarà, en tot cas, el rescabament de la responsabilitat civil que s'haja originat. La negativa a sotmetre's a les proves legalment establides per a detectar el grau d'alcoholèmia o d'impregnació tòxica, en canvi, perd l'in necessari qualificatiu de delicte de desobediència i passa a ser autònomament castigada.

Una criticada absència era la conducció de vehicles pels qui hagen sigut privats, judicialment o administrativament, del dret a fer-ho per pèrdua de vigència d'este. És cert que alguns casos podrien considerar-se com a delictes de trencament de condemna o de desobediència, però no tots; per això, s'ha considerat més àgil i necessari reunir totes eixes situacions possibles en un sol precepte sancionador.

La creació del Centre de Tractament de Denúncies automatitzades, a més de la pràctica de la delegació amb una casuística molt variada, així com la necessitat d'acurtar els terminis de tramitació de les sancions, sense minva de les garanties del sancionat, urgix a dur a terme una modificació del Reial Decret Legislatiu 339/1990, de 2 de març, pel qual s'aprova el Text articulat de la Llei sobre Trànsit, Circulació de Vehicles de Motor i Seguretat Viària.

La modificació que es proposa comporta la supressió del paràgraf tercer de la disposició addicional quarta de la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'Organització i Funcionament de l'Administració General de l'Estat, que és la que atribueix als delegats i subdelegats del Govern la competència per a sancionar les infraccions previstes en la Llei de Seguretat Viària.

La modificació de la Llei de Seguretat Viària es referix a l'article 68 sobre Competències, per a atribuir la competència sancionadora als caps de Trànsit, i preveu de manera expressa la possibilitat que estos deleguen en el director del Centre de Tractament de Denúncies Automatitzades en les infraccions detectades a través de mitjans de captació i reproducció d'imatges que permeten la identificació del vehicle.

Com a conseqüència de la modificació anterior, es modifica també l'article 80, sobre Recursos, ja que, amb la nova atribució de la competència, el director general de Trànsit és el competent per a resoldre el recurs d'alçada contra les resolucions sancionadores dels caps de Trànsit o del director del centre; així com l'article 82, sobre anotació i cancel·lació, perquè l'anotació de les sancions fermes greus i molt greus en el registre de conductors i d'infractors, es faça per l'òrgan competent de la direcció central de trànsit, en

uns casos; per la Direcció de Trànsit, instructora del procediment; i, en altres, pel mateix centre.

Article únic. *Modificació de la Llei Orgànica 10/1995, de 23 de novembre, del Codi Penal.*

Primer. S'afeg un últim paràgraf a l'article 47, amb la redacció següent:

«Quan la pena imposada ho fóra per un temps superior a dos anys comportarà la pèrdua de vigència del permís o la llicència que habilite per a la conducció o la tinença i port, respectivament.»

Segon. Es modifica la rúbrica del capítol IV, del títol XVII, del llibre II, que tindrà la redacció següent:

«dels delictes contra la Seguretat Viària».

Tercer. Es modifica l'article 379, que queda redactat com segueix:

«1. Qui conduísca un vehicle de motor o un ciclomotor a velocitat superior a seixanta quilòmetres per hora en via urbana o a huitanta quilòmetres per hora en via interurbana a la permesa reglamentàriament, serà castigat amb la pena de presó de tres a sis mesos o a la de multa de sis a dotze mesos i treballs en benefici de la comunitat de trenta-un a noranta dies, i, en tot cas, a la de privació del dret a conduir vehicles de motor i ciclomotors per temps superior a un any i fins a quatre.

2. Amb les mateixes penes serà castigat qui conduísca un vehicle de motor o ciclomotor sota la influència de drogues tòxiques, estupefaents, substàncies psicotròpiques o de begudes alcohòliques. En tot cas, serà condemnat amb les dites penes qui conduísca amb una taxa d'alcohol en aire expirat superior a 0,60 mil·ligrams per litre o amb una taxa d'alcohol en sang superior a 1,2 grams per litre.»

Quart. Es modifica l'article 380, que queda redactat com segueix:

«1. Qui conduísca un vehicle de motor o un ciclomotor amb temeritat manifesta i pose en concret perill la vida o la integritat de les persones serà castigat amb les penes de presó de sis mesos a dos anys i privació del dret a conduir vehicles de motor i ciclomotors per temps superior a un any i fins a sis.

2. A l'efecte del present precepte, es reputarà manifestament temerària la conducció en què concorreguen les circumstàncies previstes en l'apartat primer i en l'incís segon de l'apartat segon de l'article anterior.»

Quint. Es modifica l'article 381, que queda redactat com segueix:

«1. Serà castigat amb les penes de presó de dos a cinc anys, multa de dotze a vint-i-quatre mesos i privació del dret a conduir vehicles de motor i ciclomotors durant un període de sis a deu anys qui, amb manifest menyspreu per la vida dels altres, realitze la conducta descrita en l'article anterior.

2. Quan no s'haja posat en concret perill la vida o la integritat de les persones, les penes seran de presó d'un a dos anys, multa de sis a dotze mesos i privació del dret a conduir vehicles de motor i ciclomotors pel temps previst en el paràgraf anterior.

3. El vehicle de motor o ciclomotor utilitzat en els fets prevists en el present precepte es considerarà instrument del delictes a l'efecte de l'article 127 d'este codi.»

Sext. Es modifica l'article 382, que queda redactat com segueix:

«Quan amb els actes sancionats en els articles 379, 380 i 381 s'ocasiona, a més del risc previngut, un resultat lesiu constitutiu de delictes, siga quina siga la seua gravetat, els jutges o tribunals tindran en compte tan sols la infracció més greument penada, a la qual aplicaran la pena en la seua mitat superior i condemnaran, en tot cas, el rescabament de la responsabilitat civil que s'haja originat.»

Sèptim. Es modifica l'article 383, que queda redactat com segueix:

«El conductor que, requerit per un agent de l'autoritat, es negue a sotmetre's a les proves legalment establides per a la comprovació de les taxes d'alcoholèmia i la presència de les drogues tòxiques, estupefaents i substàncies psicotròpiques a què es referixen els articles anteriors, serà castigat amb la penes de presó de sis mesos a un any i privació del dret a conduir vehicles de motor i ciclomotors per temps superior a un any i fins a quatre.»

Octau. Es modifica l'article 384, que queda redactat com segueix:

«Qui conduísca un vehicle de motor o ciclomotor en els casos de pèrdua de vigència del permís o llicència per pèrdua total dels punts assignats legalment, serà castigat amb la pena de presó de tres a sis mesos o amb la de multa de dotze a vint-i-quatre mesos i treballs en benefici de la comunitat de trenta-un a noranta dies.

Les mateixes penes s'imposaran a qui realitze la conducció després d'haver sigut privat cautelarment o definitivament del permís o la llicència per decisió judicial i a qui conduísca un vehicle de motor o ciclomotor sense haver obtingut mai permís o llicència de conducció.»

Nové. Es modifica l'article 385, que queda redactat com segueix:

«Serà castigat amb la pena de presó de sis mesos a dos anys o a les de multa de dotze a vint-i-quatre mesos i treballs en benefici de la comunitat de deu a quaranta dies, qui origine un greu risc per a la circulació d'alguna de les formes següents:

1a. Col·locant en la via obstacles imprevisibles, vessant substàncies lliscants o inflamables o mutant, sostraint o anul·lant la senyalització o per qualsevol altre mitjà.

2a. No restablint la seguretat de la via, quan hi haja obligació de fer-ho.»

Disposició addicional. *Revisió de la senyalització viària i de la normativa reguladora dels límits de velocitat.*

El Govern impulsarà, d'acord amb les administracions competents, una revisió de la senyalització viària i de la normativa reguladora dels límits de velocitat, per a adequar-los a les exigències derivades de més seguretat viària.

Disposició transitòria primera. *Legislació aplicable.*

1. Els delictes i les faltes comesos fins al dia de l'entrada en vigor d'esta llei es jutjaran d'acord amb la legislació penal vigent en el moment de la seua comissió. No obstant això, s'aplicarà esta llei, una vegada que entre en vigor, si les disposicions d'esta són més favorables per al reu, encara que els fets hagen sigut comesos amb anterioritat a la seua entrada en vigor.

2. Per a la determinació de quina siga la llei més favorable es tindrà en compte la pena que correspondria

al fet enjudiciat amb l'aplicació de les normes completes del Codi actual i de la reforma continguda en esta llei.

3. En tot cas serà escoltat el reu.

Disposició transitòria segona. *Revisió de sentències.*

1. El Consell General del Poder Judicial, en l'àmbit de les competències que li atribueix l'article 98 de la Llei Orgànica del Poder Judicial, podrà assignar un o més dels jutjats penals o seccions de les audiències provincials dedicats en règim d'exclusivitat a l'execució de sentències penals la revisió de les sentències fermes dictades abans de la vigència d'esta llei.

Els dits jutges o tribunals revisaran les sentències fermes i les que el penat estiga complint efectivament la pena, a fi d'aplicar la disposició més favorable considerada taxativament i no per l'exercici de l'arbitri judicial. En les penes privatives de llibertat no es considerarà més favorable esta llei quan la duració de la pena anterior imposada al fet amb les seues circumstàncies siga també imposable d'acord amb esta reforma del Codi. S'exceptua el supòsit en què esta llei continga per al mateix fet la previsió alternativa d'una pena no privativa de llibertat; en este cas, haurà de revisar-se la sentència.

2. No es revisaran les sentències en què el compliment de la pena estiga suspès, sense perjudi de fer-lo en cas que es revoque la suspensió i abans de procedir al compliment efectiu de la pena suspesa.

La mateixa regla s'aplicarà si el penat es troba en període de llibertat condicional.

Tampoc es revisaran les sentències en què, d'acord amb la redacció anterior dels articles del Codi i a la present reforma, corresponga, exclusivament, pena de multa.

3. No seran revisades les sentències en què la pena estiga executada o suspesa, encara que es troben pendents d'executar altres pronunciaments de la resolució, així com les ja totalment executades, sense perjudi que el jutge o tribunal que en el futur pugua tindre en compte a l'efecte de reincidència haja d'examinar prèviament si el fet en estes penats ha deixat de ser delictu o pugua correspondre-li una pena menor de la imposada en el seu dia, d'acord amb esta llei.

4. En els supòsits d'indult parcial, no es revisaran les sentències quan la pena resultant que es trobe complint el condemnat es trobe compresa en un marc imposable inferior respecte a esta llei.

Disposició transitòria tercera. *Regles d'invocació de la normativa aplicable en matèria de recursos.*

En les sentències dictades, d'acord amb la legislació que es deroga i que no siguen fermes per estar pendents de recurs, s'observaran les regles següents:

a) Si es tracta d'un recurs d'apel·lació, les parts podran invocar i el jutge o tribunal aplicarà d'ofici els preceptes de la nova llei, quan resulten més favorables al reu.

b) Si es tracta d'un recurs de cassació, encara no formalitzat, el recurrent podrà assenyalar les infraccions legals basant-se en els preceptes de la nova llei.

c) Si, interposat un recurs de cassació, estiguera substanciant-se, es passarà novament al recurrent, d'ofici o a instància de part, pel terme de huit dies, perquè adapte, si ho considera procedent, els motius de cassació al·legats als preceptes de la nova llei, i del recurs, així modificat s'instruiran les parts interessades, el fiscal i el magistrat ponent, continuant la tramitació d'acord amb el dret.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queda derogat el paràgraf tercer de la disposició addicional quarta de la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'Organització i Funcionament de l'Administració General de l'Estat.

Disposició final primera. *Reforma del Reial Decret Legislatiu 339/1990, de 2 de març, pel qual s'aprova el Text articulat de la Llei sobre Trànsit, Circulació de Vehícles de Motor i Seguretat Viària.*

U. L'article 68 del Reial Decret Legislatiu 339/1990, de 2 de març, pel qual s'aprova el Text articulat de la Llei sobre Trànsit, Circulació de Vehícles de Motor i Seguretat Viària queda redactat de la manera següent:

«Article 68. *Competències.*

1. La competència per a sancionar les infraccions del que disposa la present llei correspon al cap de Trànsit de la província en què s'haja comés el fet. Si es tracta d'infraccions comeses al territori de més d'una província, la competència per a la seua sanció correspondrà, si és el cas, al cap de Trànsit de la província en què la infracció haja sigut denunciada primerament.

2. Els caps provincials podran delegar esta competència en la mesura i l'extensió que consideren convenient. En particular, podran delegar en el director del Centre de Tractament de Denúncies Automatitzades la de les infraccions que hagen sigut detectades a través de mitjans de captació i reproducció d'imatges que permeten la identificació del vehicle,

3. A les comunitats autònomes que tinguen transferides competències executives en matèria de trànsit i circulació de vehicles de motor, seran competents per a sancionar els òrgans designats pels seus respectius consells de govern.

4. La sanció per infracció de normes de circulació comesa en vies urbanes correspondrà als respectius alcaldes, els quals podran delegar esta facultat d'acord amb la legislació aplicable.

5. Els caps provincials de Trànsit i els òrgans competents que corresponguen, en cas de comunitats autònomes que tinguen transferides les competències executives en matèria de trànsit i circulació de vehicles de motor, assumiran la competència dels alcaldes quan, per raons justificades o per insuficiència dels servicis municipals, no pugua ser exercida per estos.

6. Les competències municipals no comprenen les infraccions dels preceptes del títol IV d'esta llei ni les comeses en travessies fins que no tinguen el caràcter de vies urbanes.

7. En els casos previstos en tots els apartats anteriors d'este article, la competència per a imposar la suspensió del permís o la llicència de conducció correspon al cap provincial de Trànsit.

8. La competència per a sancionar les infraccions a què es referix l'article 52 d'esta llei correspondrà, en tot cas, al director general de Trànsit o al seu corresponent a les comunitats autònomes que tinguen transferides competències executives en matèria de trànsit i circulació de vehicles de motor, limitada a l'àmbit geogràfic de la comunitat autònoma.

9. A les ciutats autònomes de Ceuta i Melilla, les competències que en els apartats anteriors s'atribuïxen als caps provincials de Trànsit, correspondran als caps locals de Trànsit.»

Dos. L'article 80 del Reial Decret Legislatiu 339/1990, de 2 de març, pel qual s'aprova el Text articulat de la Llei

sobre Trànsit, Circulació de Vehicles de Motor i Seguretat Viària queda redactat de la manera següent:

«Article 80. *Recursos.*

1. Contra les resolucions dels expedients sancionadors que siguin competència dels caps provincials i locals de Trànsit podrà interposar-se dins del termini d'un mes recurs d'alçada davant del director general de Trànsit.

Les resolucions dels recursos d'alçada seran recurribles davant de l'orde jurisdiccional contenciós administratiu en els termes que preveu la seua llei reguladora.

Transcorreguts tres mesos des de la interposició del recurs d'alçada sense que recaiga una resolució, es podrà considerar desestimat, i quedarà expedida la via contenciosa administrativa.

2. Contra les resolucions dels expedients sancionadors, dictades pels òrgans competents de les comunitats autònomes que tinguen transferides competències executives en matèria de trànsit i circulació de vehicles de motor, així com les dictades pels alcaldes, en el cas de les entitats locals, caldrà ajustar-se al que estableix la normativa corresponent.»

Tres. L'article 82 del Reial Decret Legislatiu 339/1990, de 2 de març, pel qual s'aprova el Text articulat de la Llei sobre Trànsit, Circulació de Vehicles de Motor i Seguretat Viària queda redactat de la manera següent:

«Article 82. *Anotació i cancel·lació.*

Les sancions greus i molt greus una vegada siguin fermes en via administrativa seran anotades, per l'òrgan competent de la direcció central de trànsit que instrueix el procediment, en el registre de conductors i d'infractors, el dia de la seua fermesa. Quan les dites sancions hagen sigut imposades pels alcaldes o per l'autoritat competent de les comunitats autònomes que tinguen transferides competències executives en matèria de trànsit i circulació de vehicles de motor, es comunicaran, per a la seua anotació en el registre mencionat, en el termini de quinze dies següents a la seua fermesa.

Les autoritats judicials comunicaran a la Direcció General de Trànsit, en el termini de quinze dies següents a la seua fermesa, les sentències que condemnin la privació del dret a conduir vehicles de motor i ciclomotors, a l'efecte de la seua anotació en el registre mencionat.

Les anotacions es cancel·laran d'ofici, a l'efecte d'antecedents, una vegada transcorreguts tres anys des del seu total compliment o prescripció.»

Disposició final segona. *Naturalesa de la llei.*

Tenen el caràcter de llei orgànica tots els preceptes d'esta llei, excepte la disposició addicional, la disposició derogatòria única i la disposició final primera.

Disposició final tercera. *Entrada en vigor.*

La present llei orgànica entrarà en vigor l'endemà de la publicació en el «Boletín Oficial del Estado», excepte el paràgraf segon de l'article 384 del Codi Penal, recollit en l'apartat octau de l'article únic d'esta llei, que entrarà en vigor l'1 de maig de 2008.

Per tant,

Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que guarden i que facen complir esta llei.

Madrid, 30 de novembre de 2007.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

20910 *Llei 40/2007, de 4 de desembre, de Mesures en matèria de Seguretat Social.* («BOE» 291, de 5-12-2007.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegen i entenguen esta llei.

Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione.

PREÀMBUL

En l'Acord sobre Mesures en matèria de Seguretat Social, subscrit el 13 de juliol de 2006 pel Govern, la Unió General de Treballadors, la Confederació Sindical de Comissions Obreres, la Confederació Espanyola d'Organitzacions Empresarials i la Confederació Espanyola de la Xicoteta i Mitjana Empresa, que, al seu torn, té l'origen en la Declaració per al Diàleg Social, firmada pels mateixos interlocutors el 8 de juliol de 2004, s'inclouen una sèrie de compromisos que impliquen modificacions en normes amb rang de llei.

Prenent com a referència les prioritats marcades pel Pacte de Toledo en la renovació parlamentària de 2003, es reafirma la necessitat de mantindre i reforçar determinats principis bàsics en què es basa el sistema de la Seguretat Social com a objectiu per a garantir-ne l'eficàcia i el perfeccionament dels nivells de benestar del conjunt dels ciutadans. Així, s'avança en la plasmació del principi de solidaritat i garantia de suficiència per mitjà de la millora gradual i l'extensió de la intensitat protectora, així com en el reforçament de la unitat de caixa. També s'intensifica la contribució del sistema, avançant en una major proporcionalitat entre les cotitzacions realitzades i les prestacions obtingudes, i evitant, al mateix temps, situacions de falta d'equitat en el reconeixement d'estes últimes. Així mateix, es progressa en el camí ja iniciat d'afavorir la prolongació voluntària de la vida laboral més enllà de l'edat legal de jubilació, sense oblidar tampoc la necessitat de pal·liar les conseqüències negatives experimentades pels treballadors de més edat, expulsats prematurament del mercat laboral. Finalment, cal destacar també el propòsit de modernització del sistema en abordar les situacions creades per les noves realitats familiars. Tot això en el context de les exigències que es deriven de la situació sociodemogràfica, de la qual ressalten circumstàncies com ara l'envelliment de la població, la incorporació creixent de les dones al mercat de treball i el fenomen de la immigració, així com dels criteris harmonitzadors cap als quals s'apunta en l'àmbit de la Unió Europea, amb l'objectiu de garantir la sostenibilitat financera del sistema de pensions.

La finalitat d'esta llei està constituïda per la necessitat de donar l'adequat suport normatiu a bona part dels compromisos relatius a l'acció protectora inclosos en el mencionat acord i que afecten, substancialment, la incapacitat temporal, la incapacitat permanent, la jubilació i la supervivència.

En matèria d'incapacitat temporal, i a l'efecte de coordinar les actuacions dels servicis de Salut i de l'Institut Nacional de la Seguretat Social, i evitar la inseguretat jurídica que provoca la disparitat de diagnòstics de l'una i l'altra instància, s'estableix un procediment per mitjà del qual l'interessat pugui expressar la seua disconformitat davant de la inspecció mèdica respecte a l'alta mèdica formulada per l'entitat gestora, a fi de determinar els terminis concrets en què s'han de pronunciar les parts implicades i els criteris que s'han de seguir en cas de discrepància, per a garantir en tot cas la continuïtat de la protecció de l'interessat fins a la resolució administrativa